

Varga Gyula

Bemutatkozik Bodogán László

Ez év júliusában új görög katolikus parókus került a hajdúböszörményi Görög Katolikus templomhoz. Bodogán László Pécsről érkezett, ott töltötte legutóbbi szolgálati éveit. A híre már megelőzte őt: halottuk, hogy hosszabb lesz a haja, mint a volt papnak, hogy nagyon szeret motorozni és hogy négy szép gyermeke van. Én személy szerint is érintett voltam az ügyben, mert a nagyobb lányom révén már távolról ismertem a tisztelendő úr feleségét, aki szomszéd faluban nőtt fel Bökönyben, az én szülőfalum, Geszteréd mellett.

Talán nem mindenki tudja, mi fán terem a görög katolikus egyház, s a teljesség igénye nélkül mondhatjuk, hogy az 1054-es nagy egyházszakadás után 1442-ben aláírt az utolsó görög származású kijevi pátriárka a ferrara-firenzei zsinaton egy uniós szerződést a római katolikus egyházzal, amelyet sikerült is kihirdetnie Kijevben, ám a moszkvai nagyhercegség ellenállása miatt csak az 1596-os breszti uniós szerződés szentesíthette azt. A görög katolikusok a katolikus egyházhoz tartoznak, ám a szertartásrendjük, liturgiájuk több helyütt is eltér attól, egyházjogilag Rómához tartoznak, amit megérősít és fenntart a hitbéli egység, de az ortodox örökség mélyen jelen van templomaikban. A tisztelendő úrral a fentebb említettek miatt közvetlenebb hangulatú interjút készítettem, amely –nagyjából– így hangzott el:

Hol születtél és milyen családban nőttél fel?

Nyíradonyi vagyok, szüleim egyszerű emberek voltak, egy öt gyermekes családban nőttem fel, majd középiskolai tanulmányaim után a papi hivatás felé fordultam, így aztán elvégeztem az ehhez szükséges felsőoktatási tanulmányokat is.

Milyen helyeken szolgáltál eddig?

Először Balsán egy évig, majd Nyíregyházán szolgáltam káplánként három évig, majd egy éves abodi kitérő után Pécsre helyeztek 1998-ban. A nyíregyházi szemináriumi éveim alatt ismertem meg a feleségemet, úgyhogy ezek az évek örökké emlékezetesek maradnak számomra. Miután eldöntöttük, hogy összeházasodunk, el is vettem feleségül, hiszen a mi egyházunkban a pappá szentelés előtt meg kell történnie az esküvőnek, utána már nem nősülhet felszentelt pap.

Úgy tudom, hogy a Dunántúlon jóval kevesebb görög katolikus él, mint itt keleten, milyen terület tartozott hozzád a pécsi éveid során?

Valóban így van, azonban görög katolikusok szinte mindenütt jelen vannak, csak jóval kevesebb lélekszámú egy-egy közösség. Éppen ezért pécsi munkám során nagyon sokat utaztam Baranya, Tolna sőt Somogy megyében, egészen a Balatonig a mi paróki-

ánkhoz tartozott minden település. Az ezzel járó nehézségek természetesen meg voltak, ugyanakkor nagyon szép emlékeim vannak ezekről az évekről. Pécsen volt görög katolikus kápolna, ott tartottunk szertartásokat, más településen az ott többségben élő római katolikusok templomait kaptuk kölcsön egy-egy görög szertartás erejéig. Gyermekeim is Pécsen nőttek fel, kivéve persze a legkisebbet, aki még most készül iskolába.

Milyen érzés hazatérni újra Kelet-Magyarországra?

Egyrésztől nagyon szerettem Pécsen, másrésztől viszont közelebb kerültem a rokonokhoz, és a családhoz azáltal, hogy Böszörménybe jöttünk. Egyébiránt ez nem volt kérdés, hiszen Tisztelendő Érsek Atya, Metropolitánk, egy rövid egyeztetés után mindösszesen egy levelet küldött, amelyben tudatta, hogy szolgálatomat ezentúl Hajdúböszörményben kell folytatni, s mivel egy papnak mindig az egyház szolgálatában kell állni és alázatosan teljesíteni kötelességét, elindultunk...

Nagyon tetszett a bemutatkozó miséd, különösen az, amikor azt mondtad a hívőknek, hogy mindig mindent úgy kell közölni, hogy a másik elé állunk és a szemébe megmondjuk, mert emberi szóval mindent el lehet intézni.

Nézd, ez valóban nem volt kérdés számomra, úgy gondolom, hogy felnőtt emberek egymás között meg tudnak beszélni bármit, ami a szívüket nyomja. Ha nem értünk egyet valamiben, az sem baj, de világossá kell tenni az álláspontunkat.

Gyönyörű volt a papszentelés is, amely július 25-én, hétfőn történt...

Valóban nagy öröm volt számomra, hogy egy böszörményi illetőségű kispapot ebben a templomban szentelt fel tiszteletreméltó Fülöp Atyánk, és ahogy mondod, a szertartás végzése és emelkedettsége méltó volt ehhez az ünnepi alkalomhoz, amint annak is nagyon örültem, hogy olyan sokan eljöttek.

Volt-e kételyed pályafutásod előtt vagy során hivatásoddal kapcsolatban?

Természetesen. Miután emberek vagyunk, mindenki kételkedhet a cselekedeteiben, gondolataiban, döntéseiben. Mégis azt hiszem, hogy erre a feladatra nagyon nehéz vállalkozni és úgy gondolom, hogy itt is Jézus Krisztust kell követnünk, aki azt mondja a Márk evangéliumának 2.17 részében, hogy „Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket bűnbánatra.” A mai korban talán még fontosabb is ez a gondolat, mint hinnenk. Éppen ezért böszörményi éveimben az Úr Isten segítségével szeretném a lelki építkezést legfontosabb feladatombnak tartani, mert épületeink vannak, van gyönyörű templomunk, de a lelket is meg kell erősíteni, hiszen a falak leomolnak, de a lélek a halhatatlanságra törekszik.

